

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

נווטו אל הסוכה הקרובה

צעירי חב"ד נערכים לפעילות עניפה בימי חג הסוכות. סוכות נידות יסובבו אי"ה בחוצות הערים והיישובים, ויזכו את המוני בית ישראל במצוות החג. במרכזי הערים בתי חב"ד מציבים סוכות ציבוריות, שיאפשרו לציבור לקיים את מצוות הסוכות וארבעת המינים. אתר מיוחד מאפשר לציבור לנווט אל הסוכה הקרובה אליו בימי חול המועד: chabad-il.org/sukka

סוכה'לה באופניים

חסידי חב"ד יסובבו בשכונות הערים וביישובים בכלי רכב שישמיעו מוזיקת חג, כדי להביא שמחה למבודדים המסוגרים בבתיהם, ולהפיח רוח של אמונה ועידוד. חידוש שזכה להצלחה יורחב השנה - 'סוכה'לה': סוכה ניידת המחוברת לאופניים, שגם בה תושמע מוזיקה עליזה, גם בסוכות האלה יהיה אפשר לקיים את מצוות החג.

עזרה לנזקקים לחג

רבים תרמו בעבור המשפחות הנזקקות לקראת ראש השנה, אולם עדיין לפנינו חג הסוכות ושמחת תורה, ויש לדאוג שגם במשפחות הללו יהיה 'ושמחת בחגך'. בתי חב"ד מבקשים מהציבור לתרום בעין יפה, להבאת שמחת החג לכל בית בישראל.

זמני השבוע

יחוללים ת"א	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק	בניית השבת
6:02	6:13	6:24	6:23	6:43	בניית השבת
7:19	7:21	7:21	7:19	7:40	צאת השבת

ערכת התוכן של חב"ד

מינוי עד הבית
073-3943399
chabad4u.org.il
או חפשו בגוגל 'מגזין נשמה'

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שלוחות

ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000

דוא"ל: chabad@chabad.org.il

אתר: www.chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

יש לכולם מקום בסוכה

אל לנו לשפוט יהודי שני על פי מראהו החיצוני, מעשיו והתנהגותו הגלויים לעינינו. גם מי שנראה 'ערבה' הוא חלק מעם ישראל

לא לשפוט יהודי שני על פי מראהו החיצוני. זיכוי בלולב בתל-אביב

ג הסוכות נקרא בתורה 'ביום הראשון' אף-על-פי שהוא היום החמישי-עשר לחודש. הכוונה בפשטות היא ליום הראשון של סוכות, אבל חכמינו מצאו בזה רובד עמוק יותר. זה היום הראשון, אחרי מחילת הע' וונות ביום הכיפורים, שבו מת' חילים להימנות מחדש חטאי עם ישראל, משום שבימים שבין יום הכיפורים לחג הסוכות אין אפשר' רות מעשית לחטוא...

בימים האלה היהודים 'עסוקים במצוות' - זה בסוכות, זה בלולב. ובאמת, לא צריך להיות סניגורם של ישראל, רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב, כדי לחוש התעלות רוח

למראה המוני יהודים המתהלכים בימים אלה ברחובותינו ואתרוג ולולב בידיהם, או למראה הילדים והמבוגרים העמלים על בניית הסוכה.

יוצאים מהמבצרים

חג הסוכות הוא מפגן של אחדות ישראל. הדבר משתקף במצוות הסוכה, שמבטלת את המחיצות בין חלקי העם. הכול יוצאים מהבתים, המפוארים יותר או פחות, ויושבים בסוכות. וכך אמרו חז"ל: "ראויים כל ישראל לישוב בסוכה אחת".

מימד עמוק יותר של אחדות בא לידי ביטוי במצוות ארבעת המינים. התורה מצווה אותנו לצרף אלינו גם את ה'ערבה', גם את היהודי שאין בו לא תורה ולא מעשים טובים. לעיתים אנחנו נוטים להתרחק מטיפוס כזה של יהודי ריק מתורה וממצוות. אבל התורה מלמדת שבלי להתחבר עם היהודי הזה אין ערך אפילו 'לאתרוג' - אי-אפשר לקיים את המצווה!

כאן מזדקרת האחדות העמוקה של העם היהודי. "אל תביט אל מראהו", אמר הקב"ה לשמואל הנביא. על-אחת-כמה וכמה הדברים נאמרים לנו. אל לנו לשפוט יהודי שני על-פי מראהו החיצוני, מעשיו והתנהגותו הגלויים לעינינו. גם מי שנראה 'ערבה' הוא חלק מעם ישראל ויש בקרבו נשמה שהיא 'חלק א'לוה ממעל ממש'. יש בו

מעלות אין-סופיות, וצריך רק לדעת להסתכל פנימה ולגלותן.

בימים האלה רואים פתאום את האהבה של בלב כל יהודי למצוות התורה. ניכרת שמחה של מצווה אמיתית. רוח היראה של הימים הנוראים מפנה את מקומה לרגש של אחווה, שמחה ודבקות במצוות. זו התקופה שבה מגיעה לשיאה אוירת החגים, שמרוממת את כולנו משגרת היום-יום ומטרדות השענה לעולם רוחני יותר, נינוח ומלא שמחה ואהבה.

תפילה לשלום העולם

חג הסוכות גם מדגיש את השפעתה של הקדושה על העולם כולו. בחג זה היו מקריבים בבית המקדש שבעים פרים, כנגד שבעים אומות העולם. ההפטרה של החג מדברת על מה שיקרה לגויים בזמן הגאולה, ועל התהליכים שיביאו את העולם כולו להאמין בה' ולעובדו שכם אחד. החג הזה מבטא אפוא את התפילה לשלום העולם כולו, וממנו בא הכוח להבאת יציבות ושלום לכל העמים.

נחגוג בשמחה את חג הסוכות, נשב בסוכה וניטול את ארבעת המינים, ונשאב מלוא חופניים כוחות של אמונה וביטחון, שיעמדו לנו במשך השנה כולה. חג שמח!

ההוכחה לתחיית המתים

והתחיתונים מתים". זו גם המחיצה שבין הנשמה והגוף, ובכליזאת הקב"ה מחבר אותם יחד, וכמו שנאמר על כך 'מפליא לעשות', כי חיבור זה הוא בבחינת 'פלא' שיכול לבוא רק מעצמותו של הקב"ה.

התחייה כתורה שבכתב

ועדיין יש צורך בביאור מדוע לא דיי בהסבר ההגיוני לתחיית המתים (המובאת בגמרא) אלא נדרש רמז מן התורה; כי יש יתרון בתורה שבכתב על התורה שבעל-פה: (א) התורה שבכתב כתובה בדיו גשמית על קלף גשמי ואילו התורה שבעל-פה נתפסת בכלים הרוחניים של האדם. (ב) התורה שבכתב שווה לגמרי אצל כל ישראל, ואילו בתורה שבעל-פה יש חילוקים בין יהודי למשנהו, על-פי מידת ההבנה של כל אחד ואחד.

גם תחיית המתים קשורה לשני ההיבטים האלה: (א) תחייה מחודשת של הגוף הגשמי ולא רק של חיי הנשמה הרוחנית; (ב) שלא כמו בגן עדן, שיש בו חילוקי דרגות, תחיית המתים שווה אצל כל ישראל – כמו התורה שבכתב.

(תורת מנחם, כרך מא, עמ' 65)

אלא הכוונה לשלול קושיה בסיסית בעניין תחיית המתים. אם הקב"ה קבע מצב של מוות, כיצד ייתכן שרצונו ישתנה והאדם שמת יחזור לחיים? יש מצבים שאפשר להפוך, כמו עוני לעושר, והם מוסברים בכך שאין זה שינוי ברצונו של הקב"ה, אלא השפעה האלוקינית לכול, ומעשי האדם קובעים אם יקבל אותו אם לאו. אך תחיית המתים היא בין שלושת המפתחות שלא נמסרו לשליח, אלא היא בידי הקב"ה בלבד – 'ה' נתן וה' לקח". אם כן, איך ייתכן שאחרי שהקב"ה רצה כי אדם מסוים ימות – ישוב אותו האדם ויחיה?!

הכול ממנו

התשובה על טענה זו טמונה בפסוק "מחצתי ואני ארפא": החולי נגרם על-ידי הקב"ה עצמו (אני 'מחצתי'), ובכליזאת הקב"ה מרפא את החולה. לכן ריפוי החולה הוא הוכחה לתחיית המתים – בשני המקרים יש שינוי של רצון הקב"ה.

ומדוע נאמר 'מחצתי'? הדבר יובן לאור דברי המדרש (קוהלת רבה פא,ד): "מחיצה שעשיתי בין העליונים לתחתונים, שהעליונים קיימים

את הפסוק בפרשתנו "אָנִי אֶמִית וְאַחֶיךָ, מְחַצְתִּי וְאָנִי אֶרְפָּא", דורשת הגמרא (פסחים סח,ב) כרמז מן התורה לתחיית המתים: אין הכוונה שהקב"ה ממית אדם אחד ומעניק חיים לאחר, אלא כשם שהוא מרפא את מי שמחץ – כך יחיה את מי שימית. וכך מסכמת הגמרא: "מכאן תשובה לאומרים אין תחיית המתים מן התורה".

הדברים דורשים הסבר: (א) אם המטרה היא לשכנע את מי שאינם מאמינים בתחיית המתים (כמו הצדוקים), מזה הראיה מכך ש"מחצתי ואני ארפא", הלא הם יכולים להתכחש גם לכך שהקב"ה מרפא חולים! (ב) מדוע התורה משתמשת בביטוי 'מחצתי' כדי לתאר מצב של מחלה או מכה?

שינוי רצון?

הסבר הדברים: "מחצתי ואני ארפא" לא בא כהוכחה לעצם קיומה של תחיית המתים. עצם ההיתכנות של תחיית המתים מסתברת גם מבחינה הגיונית, כדברי הגמרא (סנהדרין צא,א): אם מי שלא חיו – נולדים, כל שכן שמי שחיו – יכולים לחזור ולחיות.

אמרת השבוע

אתרוג ממרחקים

שנה אחת היה מחסור באתרוגים, ולרבי אשר (הגדול) מסטולין לא היה אתרוג. החג כבר עמד להיכנס ועדיין אין אתרוג. בנו של הצדיק, רבי אהרון, שאל את אביו מדוע אינו אוגד את הלולב. השיב האב בשיברון לב: "כי אין לנו אתרוג".

אמר לו הבן: "פתגם עממי גורס שאם החתן מתעכב מלבוא לחופה, מקשטים בינתיים עוד ועוד את הכלה". שמע זאת רבי אשר וניגש לאגוד את הלולב בשמחה.

בבוקר החג בא פרש מאובק והביא אתרוג מהודר. התברר שבערב יום הכיפורים הרגיש המגיד רבי דוד מסטפין כי הוא עומד להסתלק מהעולם (הסתלק למחרת יום הכיפורים תקע"א). הורה המגיד למשמשו: "אין מי שמחבב מצוות יותר מהרבי מסטולין. שלח אליו את האתרוג על-ידי גוי".

פתגם חסידי

"ראו את הערבה, העולה פרוטות, אך כאשר מקיימים בה מצווה בשמחה, אין שיעור לגודל מעלתה לפני ה' יתברך. כל שכן כשלומדים דף גמרא מתוך שמחה" (רבי אשר השני מסטולין)

חג הסוכות | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

סגולה נגד היצר

הסוכה היא סגולה כנגד היצר הרע שלא יפגע בך, אחרי התשובה של הימים הנוראים. והראיה מיעקב, כשהלך מעשיו הקים לו סוכה, כדי להיפטר מהרשע.

(רבי חנוך מאלכסנדר)

לב אחד

'לולב' – לו לב. יהודי צריך שיהיה לו לב אחד, לקב"ה בלבד. כמו שנאמר 'צור לבבי', שהקב"ה הוא פנימיות נקודת לבבי, כביכול, ואין לי לב אחר.

(לקוטי תורה)

הקב"ה מקים

"הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת" (מברכת המזון). 'סוכה' ראשי תיבות סומך ועוזר כל הנופלים. מי שנופל בעיניו ומתנהג בשפלות, הקב"ה עוזרו ומקימו. כמו שאמרו בגמרא: מי שמשפיל את עצמו, הקב"ה מגביהו. וזהו 'סוכת דוד הנופלת'.

(רבי פינחס מקוריץ)

מהי סוכה מלאה

בתורה נאמר "חַג הַסֻּכּוֹת", חסר ו'. ללמדנו שאפילו סוכה שהיא כשרה בתכלית הכשרות בדופנותיה אינה מלאה אלא אם כן ממלאים אותה אורחים ועניינים הגונים.

(עיטורי תורה)

כל מצווה – הקב"ה

איתא במדרש: "פרי עץ הדר, זה הקב"ה, כפות תמרים, זה הקב"ה, וענף עץ אבות, זה הקב"ה, וערבי נחל, זה הקב"ה". ויש לפרש, שהרי כל מצווה מחברת את האדם המקיימה עם הקב"ה, מְצַוָּה הַמְצַוָּה. מובן אפוא שפרי עץ הדר, זה הקב"ה; וכן שאר המינים.

(שיחות קודש)

נוי סוכה

בערב סוכות היה רבי חיים מצאנז נותן הרבה צדקה, יותר מהרגיל. פעם אחת אמר בערב סוכות שהוא נזקק לכמה אלפי רובלים. הלכו בניו ולוו אצל הגבירים את הכסף והביאו לאביהם. מייד חילק אותו לעניים, וכל היום היה טרוד בחלוקת צדקה. בליל החג נכנס לסוכה ואמר: "נוהגים לייפות ולקשט את הסוכה בכל מיני פאר והדר, ואני – הצדקה היא נוי הסוכה שלי".

לא להשאיר יהודי בחוץ

ביום הראשון של החג, שבו חיוב נטילת ארבעת המינים הוא מן התורה, עליהם להיות שלמים, ו'חסר' פוסל אותם, היינו שלא חל עליהם אז הכלל 'רובו ככולו'. ללמדך, לא דיי שרוב העם כשרים, אלא כל עוד יש אפילו יהודי אחד שנשאר 'בחוץ', יש פגם וחסרון בעם כולו, שכן כל ישראל הם 'קומה אחת'.

(הרבי מליובאוויטש)

הסוכה המחתרתית

ליל חג הסוכות תש"ג (1942). במחנה העבודה שוררת דממה. הקצין שיצא לסייר במחנה חשב כי סיים את משמרתו בשלום, עד שקולות שירה הגיעו לאוזניו.

הוא פנה לעבר מקור הרעש וגילה לתדהמתו ארבעה אסירים יושבים בתוך צריף מוזר, סביב שולחן שעליו בקבוק וודקה. הקצין חשב כי הוא הוזה בהקיץ.

זה היה במחנה העבודה יגניז שבאסיה. ר' שמואל פרוס, חסיד חב"ד בעל מסירות נפש, שולח לשם כעונש על 'חטאיו' החמורים. הוא גייס כספים לתלמודי תורה, הקים מקוואות טהרה ועוד מעשים 'אנטי' מהפכניים כאלה.

אליו צורף ידידו הטוב, ר' יוסקה מוצ'קין, שנענש על מעשים דומים. יחד חיזקו זה את זה במאבקהם לשמירת שבת, גידול זקן ואכילת מזון כשר. שמחתם של השניים גברה כשהצטרף אליהם עוד ידיד ותיק, ר' ישראל קוק.

ר' שמואל קיבל במחנה תפקיד מנהל בית חרושת לאריגה. אחריותו התפרסה על כל המשמרות, לאורך היממה, ולכן היה רשאי להתהלך במחנה כאוות נפשו, בלי לתת דין וחשבון היכן הוא שוהה בכל רגע.

איתם במחנה היה יהודי ממוצא גרוזיני, אברהם שמו. הוא ידע מעט מאוד על היהדות, מה ששמע וראה בילדותו. תפקידו היה לתפור כובעים בעבור מפקדי המחנה. לצורך זה הוקצה לו חדר מיוחד. לעבודתו היפה יצאו מוניטין. אפילו קציני צבא מהעיר הסמוכה היו באים אליו להזמין כובע. בעקבות זאת נרקמו בינו לבין הקצינים קשרים מיוחדים של 'שמור לי ואשמור לך'.

אברהם היה גם ראש הוועד הפנימי שהוקם בין האסירים. חברי הוועד היו בריונים, שהכול יראו מפניהם. למזלם של החסידים נרקמו בינם לבין אברהם יחסים טובים, ובעקבות הקשר איתם נדלק הזיק היהודי שבקרבם.

לקראת חג הסוכות התהלך ר' שמואל במצב רוח שפוף. על ארבעת המינים לא היה יכול לחלום, אבל גם המחשבה לשבת בסוכה לא הייתה מציאותית. אברהם הבחין במצב רוחו הירוד והתעניין לפשר הדבר. ר' שמואל השיב שהוא מצר על העדר סוכה.

"כיצד עושים סוכה?", שאל אברהם. ר' שמואל החל להסביר כיצד בונים סוכה כשרה. אחרי רגע של מחשבה פסק בנחרצות: "נעשה סוכה ליד חלון החדר שלי".

אברהם לא חשש לעשות זאת, לנוכח קרבתו למפקדים. הוא הפעיל מייד את 'אנשיו', והללו הביאו בתוך שעות מספר קרשים לדפנות וקנים לסכך.

"מה צריך לעשות עכשיו?", שאל אברהם, ור' שמואל הסביר לו איך בונים את הסוכה. אברהם מילא את ההוראות בדיוקנות.

כשהסתיימה הבנייה הביט אברהם בסוכה בסיפוק ואמר: "עכשיו צריך חשמל". בלי לחשוש מאיש העביר כבל חשמלי מתוך חדרו אל הסוכה וחבר אליו נורה.

כעת, כשהסוכה עמדה על תילה, ואפילו אור החשמל האיר בה, אברהם היה מרוצה. "עכשיו מה חסר?", שאל את ר' שמואל.

"אברהם, בסוכות צריך לעשות קידוש", אמר לו החסיד. אברהם לא ידע מה זה 'קידוש', ושאל: "אז מה צריך לשם כך?".

יין כמובן לא היה אפשר להשיג. "וודקה", השיב ר' שמואל.

בלילה הראשון של חג הסוכות, בשעה שהמחנה כולו גם את שנתו, עשו החסידים את דרכם אל הסוכה הקטנה. בסוכה התפללו ערבית של חג, ואחריה עשו קידוש.

אברהם נתן דעתו ליצור כוס קטנה מפח בבית חרושת למתכת שהיה במחנה. על הכוס הזאת, שהייתה מעין גביע, נעשה הקידוש. החסידים הביאו מעט לחם, והשיגו אפילו דג מלוח. זו הייתה שמחת חג בהידור ממש...

ר' שמואל הרבה באמירת 'לחיים'. מצב רוחה של הקבוצה עלה, והם החלו לשר ניגון חסידי.

בחצות הלילה יצא סגן-אלוף שנפצע במלחמה לסייר במחנה. כשעבר באזור הסוכה המחתרתית שמע פתאום קולות שירה. עיניו נפערו בתדהמה למראה שהתגלה לפניו.

על פניו עלתה הבעת כעס והפתעה כאחד. מבטו נראה כמי שתפס את העבריניים בקלקלתם. ר' שמואל כבר היה אחרי לגימות הגונות של 'לחיים'. הוא פנה אל הקצין ושאל: "אתה יודע מה חוגגים היום? היום זה חג סוכות! קח כוסית וודקה!".

בלי להמתין לתשובת הקצין מילא ר' שמואל כוס ואמר: "עשה קידוש".

לתדהמת האסירים לקח הקצין את ה'גביע' והחל פתאום לומר את נוסח הקידוש במנגינת החג...

ר' שמואל, שהיה שתוי, לא קלט בדיוק את גודל השעה. הוא אמר שוב 'לחיים' ומזג לקצין עוד וודקה לכוסו. כחצי שעה שהה איתם הקצין, כשהוא עומד לצידם.

ואז הפציר בהם: "לכו לישון. אם יתפסו אותי פה, ישלחו אותי לסיביר". קודם שהתפורה החבורה החל הקצין לחזור בצורה מרשימה על סוגיה מפורסמת בפרק 'חזקת הבתים' במסכת בבא בתרא.

התברר להם שהקצין היה בחור ישיבה, שנשט את דרך היהדות, התגייס לצבא וטיפס עד דרגת סגן אלוף.

(על-פי 'זיכרונותיו של ר' מולע')

לומדים גאולה

אחדות בתוך הפרטים

אחדות ישראל היא אחד הדברים המרכזיים שמביאים את הגאולה, ואולי לכן חג הסוכות קשור כל-כך בגאולה ("סוכת עורו של לווייתן"), שכן במצוותיו של החג הזה מודגש במיוחד מוטיב האחדות של כל ישראל.

הסוכה מבטאת את האחדות בהיותה 'סוכת שלום', וכפשוטו הדברים, שכאשר אדם יוצא מביתו ויושב בסוכה, הוא גם מסיר את המחיצות שבינו ובין בני-אדם אחרים וקל לו יותר להתאחד איתם. "חז"ל גם אומרים: "ראויים כל ישראל לישיב בסוכה אחת". האחדות מתבטאת ביתר שאת במצוות ארבעת המינים, הרומזת לכל הסוגים שבעם ישראל, כדברי המדרש הידועים. ועל כך הקב"ה אומר: "יוקשרו כולם אגודה אחת".

ארבעה מינים של אחדות

תורת החסידות ('וככה' תרל"ז) פרק פז ואילך, 'בסוכות תשב'ו' תשל"ח, 'וחג האסיף' תשמ"ג) מרחיבה את רעיון האחדות שבמצוות חג הסוכות. האחדות קיימת לא רק בחיבור ארבעת המינים, אלא גם בכל אחד ואחד מהם בנפרד.

האחדות שבאחרון היא בהיותו פרי ש"ד באילנו משנה לשנה". כל פרי יש לו עונת גידולו, ולאחר מכן הוא נושר או מרקב. ואילו האתרוג יכול להישאר על האילן בכל עונות השנה, ואין הוא נפגע משינויי העונות. להפך, הוא אף גדל בכל העונות ויש בו ההשפעות של כולן. כך האתרוג מבטא את אחדותן של כל עונות השנה, היוצרות יחדיו שלמות אחת.

גם הלולב מבטא את רעיון האחדות. הלולב נקרא בתורה 'כַּפַּת תְּמָרִים', והכתיב חסר ('כַּפַּת ולא כפות'). דרשו מכך חז"ל, 'שהלולב צריך להיות 'כפות' (קשור) – שהעלים יהיו צמודים ומחוברים ולא מפורדים. עוד דבר שיש בלולב, שכל אחד ואחד מעליו מורכב משני עלים המחוברים יחדיו. כך גם בלולב עצמו מופיע מוטיב האחדות.

הדס כשר הוא שעליו מסודרים בשלוש (תלתא בחד קינא"). זו כוונת הפסוק בהגדרה 'עֲנַף עֶץ עֵבֶת'. המספר שלוש מבטא את שלמות ה'קוויים' הנבדלים – ימין, שמאל ואמצע – ובחדס בא לידי ביטוי הרעיון שכל שלוש ה'קוויים' הללו יוצאים מנקודה משותפת אחת.

גם בערבה אנו מוצאים את מוטיב האחדות. הערבה נקראת בגמרא 'אחווינא', מפני שהיא גדלה בטבע באחוה עם ערבות אחרות – 'אגודות אגודות'. אמנם כל ערבה היא אילן לעצמו, אך היא נוטה לגדול עם ערבות אחרות, וזה ביטוי לאחוה ולאחדות.

אחדות בתוך ריבוי גוונים

כך מבטא כל אחד ואחד מארבעת המינים את רעיון האחדות. הדגש כאן הוא לא על טשטוש ההבדלים, אלא על הבאת האחדות בתוך כל ההבדלים והשינויים דווקא. כל אחד ואחד מהמינים הללו (ועל אחת כמה וכמה ארבעתם יחדיו) מבטא בדרכו שלו את התפיסה, שאף שיש כאן ריבוי גוונים, ויש שינויים ויש הבדלים – בכל זאת כולם מאוחדים יחדיו וכולם יוצרים במשותף מצווה אחת.

בזה ייחודה של האחדות של ארבעת המינים לעומת האחדות שמבטאת הסוכה. האחדות המושגת על-ידי הסוכה איננה יורדת לפרטים הקטנים. זו אחדות כללית, 'מלמעלה'. עניינם של ארבעת המינים הוא להוריד את האחדות של הסוכה לרמה של פרטים ופרטי-פרטים, ולהדגיש שגם בתוך מציאות של ריבוי פרטים וריבוי גוונים – יש נקודה משותפת של אחדות.

הכרה כזאת של אחדות ישראל נחוצה מאוד בימים אלה של ערב הגאולה האמיתית והשלמה, ובזכותה נזכה במהרה לשבת בסוכת עורו של לווייתן, בביאת משיח צדקנו.

הצלילים שהציתו את הברק

אותה התוועדות, ואחריה עוד אחת. אחד המשתתפים הזמין אותו לסעודת שבת, ולפניכן לתפילה. "נתנו לי סידור", הוא מחייך, "והחזקתי אותו הפוך. אמרו לי: תהפוך... התפללתי באותו ערב 'שבע ברכות', 'ברכת המזון' וברכות הדלקת נרות חנוכה... סעודת השבת הייתה חווייתית ממש. נהניתי כל-כך והחלטתי שאין מצב שאני לא שומר שבת".

הפיצוצים נרגעו

לא הכול היה רוד. "היו לי פיצוצים בבית, היו אתגרים, אבל בסוף קיבלו אותי עם כל האורות שלי", מספר ברק. הגישה החסידית, נצל את הכישרונות שבורא עולם נתן לכל אחד, גרמה לברק שלא לזנוח את המוזיקה.

במקביל להתקרבות לחיי תורה ומצוות והקמת בית בישראל, הוסיף לפתח את כישרונו המוזיקלי. "רציני לקחת את המוזיקה שגדלתי עליה, מוזיקת רוק, ולהכניס בה תכנים יהודיים", מסביר ברק. "תקופת הקורונה צמצמה את מספר ההופעות, אבל גם לימדה אותי שיעור בעבודת הבורא - שהפרנסה באה מה' יתברך".

ניצול הכישרון

הצעיר התלאביבי, שגילה את עולם היהדות בעקבות צלילים יהודיים, נשאר לגור בעיר הולדתו. הוא מוסיף לפגוש את חבריו ברחוב,

צלילי חליל-צד חדרו לסלון של משפחת גרוסברג בתלאביב. משהו בנעימה תפס את ברק, בן העשרים. הוא לא נזקק ליותר מכמה שניות כדי לדעת שהצלילים בוקעים מחלילו של אבי פיאמנטה.

אביו של ברק ניהל אמנים רבים, ועמד בקשר גם עם האחים אבי ויוסי פיאמנטה. "גדלתי על הצלילים האלה ומייד זיהיתי אותם", משחזר ברק. המוזיקה גרמה לו לרדת למטה, והוא מצא את עצמו בהתוועדות חסידית. הרגע הזה שינה את חייו.

סידור הפוך

הוא בן 29, יליד תלאביב, וגם כיום תושב העיר, אב לשניים, ומוזיקאי כשרוני. המפגש הראשון שלו עם היהדות היה בלימודי ברה-המצווה, עם שליח חב"ד בעיר, הרב יוסף גרליצקי. "אימי באה מבית מסורתי, אבל המצוות לא היו חלק מהחיים שלי בילדות", מספר ברק. "עם זה שאלתי את עצמי שאלות. במבט לאחור מתברר שהאמונה תמיד הייתה בליבי. אני זוכר שבסוף שנות העשרה, כשהייתי שרוי עמוק בחיי הלילה התלאביביים, קמתי בוקר אחד בתחושה שזה לא יכול להימשך כך. שהחיים האלה ריקניים. חיפשתי משהו רוחני".

החיפושים הובילו אותו לקורסים על תורת המזרח, אבל אלה לא סיפקו אותו. ואז באה

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

קדושה ביבול שביעית

שאלה: כיצד יש לשמור על קדושתם של פירות שביעית?

תשובה: יש דעה יחידה (הרמב"ן) שמצווה לאכול פירות שביעית. ההכרעה ההלכתית היא שאין מצווה כזאת, והקדושה מתבטאת בעיקר בהגבלות במסחר ובשימוש, שחז"ל למדו אותן מהדגש של התורה - "לְאֶכְלָהּ" (ולא לסחורה, ולא להפסד וכו').

יש להשתמש בפירות שביעית בדרך המקובלת. מאכל שנהוג לבשלו - מותר לבשלו; ירק ופרי שרגילים לסוחטו - מותר לסוחטו; אבל אכילה בדרך בלתי-מקובלת היא בכלל הפסד ואסורה. אין להאכיל מאכל אדם לבהמה, אלא אם כן כבר התקלקל ונפסל מאכילת אדם.

מותר לקלף ירקות ופירות כרגיל, גם אם אפשר לאוכלם בקליפתם; אלא שאת הקליפות והגרעינים הראויים לאכילת אדם (או שדבוקים בהם שיירי

"שליחות לשמח יהודים". ברק (צילום: יענקי אלהרר)

ומשתדל לשמש דוגמה חיה ליהודי שומר מצוות ולהפיץ אור.

"פגש אותי בעת האחרונה חבר נעורים, כולו קעקועים, ואמר לי: 'ברק הצדיק, איזה כיף לראות אותך. בוא נעשה יחד מוזיקה יהודית'. החברים דווקא רואים בהתקרבות שלי מקור השראה בעבורם, ואני חש שהקשר המתמשך שלנו הוא שליחות חשובה", אומר ברק בסיפוק. בחג הסוכות יקפיץ המונים בשמחת החג. "שמחת בית השואבה זו שמחה טהורה ואמיתית. אני לא מחפש להיות כוכב-על, אלא לשמח יהודים. זו שליחותי בעולם", חותם ברק את שיחתו.

מושג ברגע

ושמחת בחגך

בחג הסוכות יש מצווה מיוחדת לשמות. התורה חוזרת שלוש פעמים על הציווי לשמוח - "וְשִׂמְחֶתָּ בְּחַגְּךָ". בחג השבועות מופיע הציווי פעם אחת בלבד, ובפסח אין ציווי מפורש לשמוח.

ההסבר הפשוט לכך, שבפסח היבול עדיין צומח בשדות ובמטעים. בשבועות כבר יש קציר, אבל עדיין התבואה בשדה. סוכות הוא חג האסיף, שבו מכניסים את כל היבול למחסנים ולאסמים ויש שמחה גדולה.

במשמעות הרוחנית, השמחה של סוכות נובעת מה'אסיף' הרוחני שצברנו בחודש אלול ובימים הנוראים.

למחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':
טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com

מרגישים חג באושר עד

חג שמח עם המון...
אושר עד

